

Ὀλίγον ἀριστερώτερα ἀπλοῦς σωρὸς χύμα-
τος ὑφούται καὶ ὑπὲρ αὐτὸν σανὶς μέλαινα φέ-
ρουσα ἐν εἴδει πλαισίου τὴν ἄνω πλάκα παλαιοῦ
πιστηρίου· ἀναγινώσκειται δ' ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή
οὕτω λευκοῖς γράμμασι κεχαραγμένη :

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

I. I. MAGER.

Παρ' αὐτῷ σταυρὸς ἐπὶ μικροῦ ξυλίνου κιβω-
τίου ἠνεωγμένου καὶ κενοῦ δεικνύει τὴν θήκην,
ἐν ἣ εἶχε κατατεθῆ ἡ καρδιά τοῦ Ἑπαμ. Δελη-
γεώργη. Ἡ ἀνατομικὴ περιεργία τινῶν προσέβη
ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἠναγκάσθησαν κατόπιν νὰ
φυλάξωσιν αὐτὴν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς ἀγίας
Παρασκευῆς.

Ἄλλοι τάφοι φαίνονται κύκλῳ ὁ τοῦ Θεο-
δώρου Γρίβα, ὀπισθεν τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Βύ-
ρωνος ἔχων ἀντὶ παντὸς σήματος δενδρολίθα-
νον πελώριον, καὶ πρόσθεν εἰς τὰ ἀριστερὰ ὁ
τοῦ Ζαφειρίου Βάλβη.

Καὶ αὐτὸς ὁ ἀγωνιστής, ὁ ἱστορικὸς φοινίξ
εὐρίσκεται ἐκεῖ. Μεταφυτευθεὶς ἐν τῷ κήπῳ
συνετριβῆ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου. Τὰ δύο μέρη τοῦ
κορμοῦ παρὰ τῷ Ἡρώφ πεπηγμένα νῦν, ὀρθοῦν-
ται διάτρητα ἐκ τῶν σφαιρῶν καὶ ὀλονέν ση-
πόμενα ἐν ὑπαίθρῳ.— Ἄλλ' ἔπρεπε κάλλιον νὰ
φυλαχθῶσι τὰ τίμια λείψανα τοῦ γηραίου ἀπο-
μάχου!

Τοιοῦτον εἶνε τὸ Ἡρῶν τοῦ Μεσολογγίου :
τόση ἱστορία, τόση ἀνάμνησις, τόση ζωὴ καὶ
τόση δόξα, ἀναμιξτεθὰ ἐντὸς ὀλίγων
πήχεων γῆς!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ.

ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΔΙΕΓΕΡΤΙΚΩΝ

ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς.

Οἱ ἄνθρωποι πάντων τῶν κλιμάτων καὶ πα-
σῶν τῶν χωρῶν, ἄγριοι ἢ πεπολιτισμένοι, φαί-
νονται αἰσθανόμενοι ὀρμεφυτῶς τὴν ἀνάγκην
τοῦ νὰ παράσχωσιν ἑαυτοῖς τεχνητὴν τινα ἐγ-
κεφαλικὴν ζωὴν διὰ τῶν διεγερτικῶν. Εὐθύς δ'
ὡς ἡ πεῖρα ἀπεκάλυψεν αὐτοῖς τὴν ὑπαρξίν καὶ
τὰς ιδιότητας τοιούτου τινὸς διεγερτικοῦ, πα-
ρεδέξαντο τὴν χρῆσιν αὐτοῦ. Ἐφ' ὅσον αἱ σχέ-
σεις καὶ αἱ συναλλαγαὶ ἐγένοντο εὐχερέστεραι,
οἱ λαοὶ ἐδανείσθησαν παρ' ἀλλήλων τὰ εἰδικὰ
προϊόντα ἐκάστης χώρας, οὕτω δὲ τὰ παντο-
εἰδῆ διεγερτικὰ διεδόθησαν πανταχοῦ. Ἐκ τού-
του δὲ προσέκυψεν ὅτι τὸ αὐτὸ ἄτομον ποιεῖται
χρῆσιν πολλῶν διεγερτικῶν ἀλληλοδιαδόχως, ἢ
ἐν κράματι.

Δυσκόλως θὰ ἐσχημάτιζέ τις ἰδέαν τῆς ἐπι-
δράσεως τῶν διεγερτικῶν οὐσιῶν, ἂν μὴ εἶχε
πρὸ ὀφθαλμῶν ἀριθμοὺς τόσον ἀκριβεῖς, οἳ εἶνε
δυνατὸν νὰ παρατεθῶσι σήμερον

Ἐκτὸς τοῦ καβᾶ τοῦ κοκᾶ, τοῦ ματέ, τοῦ

μπιτέλ, τοῦ χασίς, καὶ τοῦ ὀπίου, παρὰ πολυ-
πληθεστάτοις Ἰνδικοῖς μόνον ἢ Ἀσιανοῖς λαοῖς
ἐν χρῆσει ὄντων, ὁ καφὸς ἀριθμεῖ ὑπὲρ τὰ 100,
000,000 καταναλωτῶν ἐπὶ τοῦ μείζονος μέ-
ρους τοῦ ἀρχαίου κόσμου καὶ ἐπὶ μεγάλου τῆς
Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ὠκεανίας.

Τὸ τέιον ἠκολούθησε πανταχοῦ τὸν καφέν·
εἶνε δ' ἐν μεγίστῃ χρῆσει ἐν Ἀγγλίᾳ, ταῖς Ἡ-
νωμέναις Πολιτεῖαις, τῇ Ῥωσίᾳ, καὶ εἶνε
προσέτι τὸ δημοφιλεῖς ποτὸν τῆς Κίνας καὶ τῆς
Ἰαπωνίας. Ὁ χρῆσιν αὐτοῦ ποιούμενος πληθυ-
σμός ἀποτελεῖ σύνολον τοῦλάχιστον 500 ἑκα-
τομμυρίων.

Τὰ πνευματώδη ποτὰ εἰσιν ἐν χρῆσει ὑπὸ
600,000,000 ἀνθρώπων, ἐν πάσαις ταῖς χῶ-
ραις, ἐκτὸς τῶν πρεσβευουσῶν τὸ μουσουλμα-
νικὸν θρήσκευμα, ὅπερ ἀπαγορεύει ῥητῶς τὴν
χρῆσιν αὐτῶν.

Ὁ καπνὸς κατέκτησε τὸν κόσμον ἀπὸ τῆς
ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς· 900 περίπου ἑκα-
τομμύρια ποιοῦνται ποικιλοτρόπως χρῆσιν αὐ-
τοῦ.

Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι, καίτοι ἐκ τῶν καλλίστων
πηγῶν ἀντληθέντες, δὲν εἶνε βεβαίως καθ' ὁ-
λοκληρίαν ἀκριβεῖς. Ἐπὶ πλέον περιλαμβάνουσι
ὀλοκλήρους τοὺς πληθυσμοὺς τοὺς ποιούμενους
χρῆσιν διεγερτικῶν. Κατ' ἀκολουσίαν, ὅπως
φθάσωμεν εἰς τὸν πραγματικὸν τῶν καταναλω-
τῶν ἀριθμῶν, πρέπει ν' ἀφαιρέσωμεν σχεδὸν ὅλα
τὰ παιδιά καὶ τὸ πλεῖστον τῶν γυναικῶν.

Ἄλλως τε, ἂν εἶνε δυσχερὲς, ἀδύνατον μά-
λιστα νὰ καταστρώσωμεν στατιστικὴν ἀκριβῆ
τῆς καταναλώσεως τοῦ χασίς, τοῦ μπιτέλ καὶ
τοῦ ὀπίου ἔτι, ἔχομεν ὅμως ἀκριβεστάτας μαρ-
τυρίας περὶ τῆς χρήσεως τοῦ καφῆ, τοῦ καπνοῦ
καὶ τῶν πνευματωδῶν ποτῶν ἐν ταῖς κυριωτέ-
ραις χώραις. Ἐρανεζόμεθα ἀριθμοὺς τινεas ἐκ
τῶν εἰδικῶν ἔργων τοῦ διαπρεποῦς ἱατροῦ Ριάν.

Κατανάλωσις τοῦ καφῆ
ἐν ταῖς διαφόροις χώραις.

	Τόννοι
Μεγάλη Βρετανία.	16,000
Βέλγιον καὶ Ὀλλανδία	40,000
Γερμανία, Ῥωσία καὶ παράλια τῆς Βαλτικῆς	60,000
Γαλλία, Ἰσπανία, Ἰταλία, Τουρκία, 'Ανατολή	55,000
Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι	90,000
Καναδᾶς, Αὐστραλία κτλ.	30,000

Ὅλοιον 291,000

Ἡ καταναλώσις τοῦ καπνοῦ ὑπολογίζεται
σήμερον ἀνερχομένη περίπου εἰς 275,000,000
χιλιόγραμμα.

Ἐν Γαλλίᾳ τὰ πνευματώδη ποτὰ κατανα-
λίσκονται ὡς ἐξῆς :

	Ἐκατόλιτρα
Οἶνοι	28,283,000
Οἰνοπνεύματα	910,000
Μηλίται οἶνοι	2,000,000
Ζύθοι	7,026,000

Οἰαδὴποτε κἄν ὦσι αἱ τ'ἀποτελέσματα ταῦτα παραγαγοῦσαι αἰτίαι, δέον πρῶτον ν' ἀναγράψωμεν ὅτι ὑπὸ ποικίλας μορφᾶς τὰ διεγερτικὰ κατέστησαν πάγκοινα.

Ὅπως ἐξακριβώσῃ τις τὴν ἐπίδρασιν τοῦ καφέ, δέον νὰ μελετήσῃ αὐτὴν ἐπὶ ἀνθρώπου οὐδέποτε πίνοντος, ἢ πίνοντος κατὰ μακρὰ μόνον διαστήματα. Μικρὸν μετὰ τὴν πόσιν τοῦ θελκτικοῦ καὶ εὐώδους ποτοῦ, ἐννοεῖ ὅτι ἡ κυκλοφορία τελεῖται μετὰ μείζονος ζωηρότητος καὶ ὅτι ἡ θερμότης αὐξάνει· συναίσθημά τι εὐεξίας, ἀνκκουφίσεως καταλαμβάνει αὐτόν· μετ' οὐ πολὺ ὁ ἐγκέφαλος αἰσθάνεται ἐξίλαρυντικὴν τινα διέγερσιν· αἱ σκέψεις, αἱ εἰκόνες ἐπέρχονται ἀλληλοδιάδοχοι· ὁμιλεῖ προθυμότερον, γράφει εὐχερέστερον· αἱ ἐντυπώσεις του δὲν αὐξάνουσιν οὔτε κατὰ τὴν ἔντασιν οὔτε κατὰ τὸν τύπον, ἀλλ' αἰσθάνεται πλειὴ πρὸς διάχυσιν διαθέσιν· ἡ μνήμη εἶνε πιστὴ, ἡ φαντασία ζωηρὰ, ἀλλ' ἡ κρίσις καθίσταται δι' αὐτὸ τοῦτο ἥττον πρόθυμος καὶ ἀσφαλής. Ἀσθενὴς δόσις ἀρκεῖ ὅπως ἐπιτύχωμεν τ' ἀποτελέσματα ταῦτα, συνοδευόμενα καὶ ὑπ' ἀυπνίας· δόσις ἰσχυροτέρα συνεπιφέρει πυρετόν.

Ὅταν δὲ βάσκανον ὑφίσταται ὁ ἀρχίζων νὰ καπνίσῃ! Ἡ ναυτία εἶνε μηδὲν παραβαλλομένη πρὸς τὸ ἐκ τοῦ πρώτου σιγάρου συναίσθημα. Ἐνθυμήθητε τὰς ἐντυπώσεις τῆς πείρας σας ὅσοι καπνίζετε· τὸν ἀποπειρώμενον νὰ καπνίσῃ καταλαμβάνει ἐξάντλησις, γενικὴ ἀδιαθεσία, ξηρότης τοῦ λάρυγγος, ταραχὴ τῶν ἰδῶν, βάρος τῆς κεφαλῆς, σκοτοδίνη, βόμβος τῶν ὠτων, λιποθυμία, νευρικός τρόμος, ψυχρὸς ἰδρὼς, ἀσθενεῖς, συχνοὶ καὶ διαλείποντες παλμοὶ, κοπιώδης ἀναπνοή· ἔμετοι, κωλικόπονοι, τέλος ὕπνος παρακολουθούμενος ὑπὸ κεφαλαλγίας. Τοιαῦτα εἶνε τὰ συμπτώματα τῆς διὰ νικοτιανῆς ἀρχῆς τῆς δηλητηριάσεως.

Οἰαδὴποτε χρῆσιν τοῦ καπνοῦ καὶ ἂν ποιῆσθαι τις ἀπορροφᾷ νικοτιανὴν· μία δὲ σταγὼν τῆς οὐσίας ταύτης φονεὴν κύνᾳ μετρίου ἀναστήματος ὁ ἄνθρωπος θανατοῦται διὰ δόσεως 7 ἢ 8 σταγόνων. Πλεῖστα ἀναφέρονται παραδείγματα θανάτων ἐν ᾧ ἐκάπνιζον, ἐσχάτως δὲ παιδίον τι ἐδηλητηριάσθη κάμνον πομπύλυγας σάπωνος διὰ πίτας ἐμπεφορημένης χυμοῦ καπνοῦ.

Ἄλλὰ δὲν θέλω νὰ γείνω θρηνώδης. Ὅπως μὴ θεωρηθῶ ὡς μεροληπτῶν, ἀκούω τοὺς μετ' ἐνδιαφέροντος ὑπερασπιζομένους τὸν καπνόν, οἵτινες ἐπαναλαμβάνουσι μετὰ τοῦ Σγαναρέλ-

λου, τοῦ γελοίου ἥρωος τοῦ Μολιέρου : «Ὁ καπνὸς εἶνε θεὸς καὶ τίποτε δὲν ἐξισοῦται με αὐτόν». Ἐρωτήσατε συβαριτικὸν τινα καπνιστὴν καὶ ἰδοὺ τί θὰ σᾶς ἀπαντήσῃ : «Ὁ καπνὸς μου προξενεῖ σειρὰν εὐαρέστων συναισθημάτων. Τὸ αἰσθητικὸν καὶ διανοητικὸν ἐγὼ φαίνεται ἥττον πιεζόμενον ἐν τῇ κατοικίᾳ του· ἡ φαντασία ἀναπτύσσεται, καὶ αἱ λέξεις ἔρχονται ὡς ἀφ' ἐαυτῶν ὅπως ζωγραφῆσωσι τὰς εἰκόνας, αἵτινες διαδέχονται ἀλλήλας ζωηραὶ καὶ ταχεαὶ· ἡ γῆ ἐξηφανίσθη, εἶμαι ἐπὶ ἄλλης σκηνῆς, ἀφίεμαι εἰς φαντασιώδεις ρεμβασμοὺς, ἐνθυμοῦμαι, συνδυάζω, πλάττω, ἐν ἐνὶ λόγῳ ζῶ ἐν τῷ ἰδανικῷ». Εἰς τὸν ἄβρὸν τοῦτον καπνιστὴν δύνασθε ν' ἀπαντήσητε : «Ὁ ἐρεθισμὸς τῶν νευρικῶν κέντρων, οὐ περιεγράψατε τὰ συμπτώματα, ἀναγκάζει αὐτὰ ν' ἀπολέσωσι δυνάμεις, νὰ κατατριβῶσιν ἀναλόγως πρὸς τὴν ἐργασίαν αὐτῶν μετὰ τινα καιρὸν ἐπέρχεται ἀντίδρασις τις ἐκδηλουμένη διὰ μικρᾶς ἐκλύσεως, ἀπαθείας, κοπώσεως· τὸ ἰδανικὸν ἐξαφανίζεται, τὸ πραγματικὸν ἐμποιεῖ μικρὰν ἐντύπωσιν· ἐπέρχεται αἰμωδιάσις τις, ἀτονία, νωθρότης, μελαγχολία· τὴν ἐξάψιν τῶν δυνάμεων διαδέχεται κατὰπτωσις στιγμιαία. Μετὰ τοῦτο ἐπανορθώσεως, ὁ ὀργανισμὸς σας ἀναλαμβάνει τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ κατάστασιν, ἐξ ἧς δύνασθε νὰ ἐξαγάγητε αὐτόν διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου. Μετὰ τὴν διαφορὰν, ὅτι κατὰ νόμον σοφώτατον καὶ ὠφελιμώτατον τῆς ἡμετέρας φύσεως, πᾶσα ἐντύπωσις ἐπαναλαμβάνομένη ἐν βραχεῖ διαστήματι ἀμβλύνεται· αἰσθανόμεθα ἀσθενεστέραν αὐτὴν ὁσημέραι, ὥστε ὅπως προξενῇ ἐκάστοτε συναίσθησιν τῆς αὐτῆς ἐντάσεως, ἢ ἐντύπωσις δέον ν' αὐξάνῃ τὴν δύναμιν αὐτῆς. Ὁ καπνίζων, ὅπως σκεφθῇ, ὅπως αἰσθάνῃ, ὅπως συνδυάσῃ, ὅπως δημιουργήσῃ, καταδικάζει ἐαυτὸν ν' ἀπορροφᾷ κατ' ἐκάστην μείζονα ποσότητα καπνοῦ. Ἄλλὰ δὲν εἶνε τοῦτο τὸ μεγαλύτερον κακόν· ὁ ἀληθὴς κίνδυνος καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν νοημοσύνην εἶνε ὁ ἐξῆς : πᾶσαι ἡμῶν αἱ λειτουργίαι εἰσὶν ἐπιδεικτικαὶ ἕξεως. Ἄν συνειθίσθητε τὸν ἐγκέφαλόν σας νὰ τίθηται εἰς κίνησιν δυνάμει διεγερτικῶν, θ' ἀρνηθῇ νὰ ἐργασθῇ ὅταν στερήσθητε αὐτὸν τούτων· θὰ διέλθητε τὴν ὑπαρξίν σας ἐν τῇ ἀλληλοδιαδοχῇ ἐρεθισμοῦ καὶ ληθαργίας, καὶ δὲν θὰ δυνηθῆτε ν' ἀποσείσητε τὴν καταλαμβάνουσαν ἡμᾶς νάρκην τῶν περιόδων τῆς ἀντιδράσεως εἰμὴ διὰ νέας δόσεως τοῦ μεθυστικοῦ φαρμάκου. Ἐπὶ πᾶσι δὲ δυνάμει τῆς ἀλληλεγγύης τῶν ὀργάνων καὶ τῶν λειτουργιῶν, μετ' ὀλίγον τὸ σῶμα ἀπαιτεῖ τεχνητὸν τινα ἐρεθισμὸν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν πράξεων φυσικῶς αὐτοματικῶν. Ὁ καπνίζων ἔχει ἀνάγκην νὰ καπνίσῃ ὅπως κεντήσῃ τὴν ὄρεξιν του, εἶτα δὲ καπνίζει ὅπως διευκολύνῃ τὴν πέψιν· καπνίζει

προσέτι ὅπως ἐκπληρώσῃ τὰς ἡττον ἰδανικὰς λειτουργίας».

Ἐνδιατρίβομεν πολὺ ἐπὶ τῶν ἀφορώντων εἰς τὸν καπνὸν, διότι ἡ χρῆσις αὐτοῦ δύναται ἐκ πρώτης ὄψεως νὰ φανῆ ἰκανῶς ἀθάνα διεδόθη ὑπὸ μορφᾶς οὔτε φόβου οὔτε μεγάλην ἀντιπάθειαν διεγειρούσας. Τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ εἶνε ἐπίβουλα, ὥστε διαφεύγουσι τὴν συνήθη παρατήρησιν· εἶνε οικειότατος ἐχθρὸς, καθ' οὐ οὐδεμίαν λαμβάνομεν προφύλαξιν, εἰμὴ μόνον βραδύτατα ὅπως ἐκδιώξωμεν αὐτὸν, ἢ ἐπανορθώσωμεν τὴν προξενηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ληλασίαν. Δὲν συμβαίνει τὸ αὐτὸ διὰ τὰ πνευματώδη ποτὰ, ὧν τὸ ἄμεσον ἀποτέλεσμα, ἡ μέθη, ἐμπνέει εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς φόβους, ἀποστροφὴν, ἀηθίαν, καὶ ὑποκρύπτει δυσχερέστερον τὴν κινδυνώδη αὐτῶν φύσιν καὶ ὑπ' αὐτὴν ἔτι τὴν μορφήν σατρῆζ, ἢ τοῦ ἐξαιρέτου καμπανίτου.

Ἄν ἐρωτήσῃτε ἰατρὸν τινα ὅποια εἶνε ἡ ἐπίδρασις τῆς ἐκ τῶν πνευματωδῶν ποτῶν μέθης, ἐπὶ τῆς ὑγιείας, θὰ σᾶς εἴπῃ: «Ἡ συνήθης χρῆσις ἰσχυρῶν δόσεων πνευματωδῶν ποτῶν παράγει τὴν δυσωδίαν τῆς ἀναπνοῆς, τὴν τραχύτητα τῆς φωνῆς, τὸν ὑδρώπικα, τὸν καρκίνον, τὰς χοιράδας, τοὺς λειχήνας, τὰς παραλύσεις, τὴν ἠλιθιότητα, τὴν παραφορὰν, τὸν ἐγκεφαλικὸν πυρετὸν, τὴν παραφροσύνην· προσέτι ἀφαιρεῖ τὴν δύναμιν τῆς ἀντιστάσεως κατὰ τῶν νοσηρῶν ἐπιδράσεων, ἅς προξενούσιν οἱ διαλείποντες πυρετοὶ, ὁ τυφοειδὴς πυρετὸς, ὁ τύφος καὶ ἡ χολέρα». Ἐὰν συμβουλευθῆτε φιλόσοφόν τινα ἢ νομολόγον, θὰ σᾶς εἴπωσι: «Τὰ πνευματώδη ποτὰ ἐπιφέρουσι τὴν παντελῆ ἐκλυσιν τῆς θελήσεως, τὴν ἀνανδρίαν, τὴν ἀπάθειαν, τὴν διαφθορὰν τῶν ἠθικῶν αἰσθήσεων· προσάγουσι δ' ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης τὰ τρία τέταρτα τῶν κακούργων».

Τοιοῦτοὶ εἰσιν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν. Ἐπρεπε πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ γινώσκωμεν αὐτούς. Τοιοῦτοὶ εἰσιν οἱ οικεῖοι ἡμῶν, οἱ καταστάντες ἀχώριστοι. Τὸ γεγονός ὑφίσταται· ἂν μᾶς φαίνεται δυσάρεστον, ζητήσωμεν τὸν λόγον δι' ὃν εἶνε τοιοῦτον· εἶνε τὸ μόνον μέσον ὅπως ἐργασθῶμεν κατόπιν πρὸς διόρθωσιν αὐτοῦ.

Ὁ Δημόκριτος ἔλεγεν ὅτι ἂν τὸ σῶμα ἐνήγε τὴν ψυχὴν εἰς δίκην, θὰ ἐπειθεν εὐκόλως τοὺς δικαστὰς ὅτι αὕτη κακῶς διοικεῖ. Ἄς προσπαθήσωμεν νὰ εἰσαγάγωμεν διὰ βραχέων τὴν ὑπόθεσιν ταύτην εἰς τὴν κρίσιν ἡμῶν ἀποφεύγοντες τὴν μεροληψίαν τὸ σύνηθες σφάλμα τῶν εἰσαγγελικῶν κατηγοριῶν.

Ὁ νοήμων καὶ ἐλεύθερος ἄνθρωπος ἀπολαύει τῶν πλεονεκτημάτων τοῦ μεγαλείου του, ἀλλὰ δὲν ἀποφεύγει τοὺς κινδύνους αὐτοῦ: δύναται νὰ παιῆται χρῆσιν τῆς ἐλευθερίας αὐτοῦ μέχρις ὑπερβολῆς, πρὸς κίνδυνον αὐτοῦ. Ἡ ἀρχέτυπος ἐκπλήρωσις τοῦ προορισμοῦ του ἐξαρτᾶται ἐκ

τῆς ἀμοιβαίας καὶ ἀρμονικῆς ἐπιδράσεως σώματος τινὸς καὶ ψυχῆς, διότι ὠρίσαμεν αὐτὸν ὡς «νοημοσύνην ἐξυπηρετουμένην ὑπὸ ὀργάνων». Ὅπως αἱ ὀρέξεις ἡμῶν ὄσιν ἡχαριστημένα κατὰ τοὺς νόμους τῆς φύσεως, πρέπει τὸ λογικὸν νὰ διευθύνῃ τὴν θέλησιν. Ἄν τὸ ὀρμέφυτον ὑπερισχύσῃ ὅπως ὑπηρετήσῃ προθυμότερον μίαν τῶν ὀρέξεων μας, αὕτη γενομένη πάθος, δεσπόζει πρὸς ζημίαν τῶν ἄλλων· διότι τὰ πάθη εἶνε ἀνάγκαι ἀκανόνιστοι. Αἱ ὀρέξεις ἡμῶν δυνατὸν νὰ ταχθῶσιν εἰς τρεῖς μεγάλας κατηγορίας: ἀνάγκας ὑλικὰς πρὸς συντήρησιν τῆς ὑπάρξεως· ἐπιθυμίαν συγκινήσεων καὶ ἀπολαύσεων· ῥοπήν πρὸς τὸ ἰδανικόν.

Τὸ πάθος τῆς μέθης ἐν πᾶσι τοῖς βαθμοῖς προέρχεται πάντοτε, τοῦλάχιστον ἐν ἀρχῇ, ἐξ ἐλλείψεως ἀρμονίας, ἰσορροπίας, μεταξὺ τῶν φυσικῶν ἡμῶν ὀρέξεων καὶ τῶν ὄρων τῆς ὑπάρξεως. Τῶν πλείστων τῶν μεθυστικῶν ποτῶν ἐγένετο κατ' ἀρχὰς χρῆσις πρὸς σκοπὸν ὅλως διάφορον τοῦ καταστάντος παγκοίνου κατόπιν. Οἱ κάτοικοι τῆς Πολυνησίας ἐδίδον τὸ κάβα εἰς τοὺς πολεμιστὰς ὅπως ἐνθαρρύνωσιν αὐτοὺς πρὸς μάχην· τοῦ ὀπίου καὶ τοῦ καπνοῦ χρῆσις ἐγένετο κατ' ἀρχὰς ὡς οἰαρμάκων. Ὁ Νικό δὲν προτίθετο νὰ εἰσαγάγῃ εἰς Εὐρώπην ὑπὸ τὸ ὄνομα «χόρτον τῆς Βασιλείσεως» δηλητήριον, ἀλλὰ φάρμακον λίαν προσφιλὲς τοῖς Ἰνδοῖς.

Χωρὶς νὰ παρακολουθήσωμεν τὴν ἀνέλιξιν τῆς διαδόσεως τῶν παντοίων μεθυστικῶν, ἅς λάβωμεν τὰ πράγματα, οἷα εὐρίσκομεν αὐτὰ σήμερον, καὶ ἴδωμεν πῶς ἰδρύεται καὶ ἐπεκτείνεται ἡ χρῆσις αὐτῶν. Ἄς ἐκλέξωμεν ὡς τύπον τὸν καπνόν.

Πολλοὶ καπνίζουσι ἐξ ἀπλῆς μιμήσεως, ἐκ κομπορημοσύνης· οἱ ἐφηβοὶ εὐρίσκουσι ἐν τῇ πρώτῃ αὐτῶν σιγᾷ—μὴ ὑπολογιζομένης τῆς πρώτης ἀηθίας—πολλαπλὴν εὐχαρίστησιν· νομίζουσι ὅτι χειραφετοῦνται ἀθετοῦντες τὰς πατρικὰς ἀπαγορεύσεις, ὑποδύονται ἡδὴ τὸν ἄνδρα, ἀναζητοῦντες ἐπὶ τῆς γωνίας τοῦ χεῖλους τὸν μὴ φυνέντα ἔτι μύστακα· κομπάζουσι ἐνώπιον τῶν συμμαθητῶν αὐτῶν ἐπὶ ἀνέξαρτησίᾳ, συβαριτικῇ διαίτῃ, πρωίμῳ ἀναπτύξει. Οἱ ῥάθυμοι, οἱ παθητικοὶ χαρακτῆρες, δὲν αἰσθάνονται ποσῶς τὰς διεγέρσεις ταύτας τῆς περιφιλαυτίας, τὰς ἀνυπομονησίας ταύτας τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας, ἢ τοῦλάχιστον δὲν κατανοοῦσι αὐτάς· καὶ ὅμως πράττουσι ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι· καπνίζουσι, διότι βλέπουσι τοὺς ἄλλους καπνίζοντας.

Καὶ παρὰ τοῖς πεπολιτισμένοις ἔτι ἔθνεσι, παρ' οἷς ἡ ἀνθρωπίνῃ δραστηριότητι διατίθησι μυρία μέσα ὅπως ἐπωφελῶς ἀσχολῆται, πολλοὶ καπνίζουσι ἐξ ἀργίας· ζητοῦσι παρὰ τοῦ καπνοῦ φάρμακον κατὰ τῆς ἀνίας, ἐπικαλοῦνται τὴν βοήθειαν αὐτοῦ, ὅπως «σκοτώσουν τὴν

ώραν». Φεῦ! δυσχερέστατον ἀναλαμβάνουσιν ἀγῶνα· δὲν «σκοτώνεται ἡ ὥρα» διὰ τοῦ ἐκπεμπομένου καπνοῦ, ἀλλὰ πᾶν φύσημα κατ' αὐτῆς μισοῖ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν· οὕτω δὲ καταλήγουσιν εἰς τὴν αὐτοκτονίαν. Τοῦλάχιστον ὁ ἦρωας τοῦ Μολιέρου ἠπίστατο νὰ διασκεδάζῃ τὴν ἀνίαν αὐτοῦ, χωρὶς νὰ δηλητηριάζηται· ἤρκειτο νὰ πτύῃ εἰς τὸ ὕδωρ «διὰ νὰ κάμνῃ κύκλους».

Θὰ εἰπωσί τινες: Ὁ καπνὸς εἰς πολλοὺς εἶνε παραμυθία· προξενεῖ τὴν λήθην, τὸν λήθαργον τῆς ὀδύνης. Ἔστω· ἀλλὰ δὲν ἔχουσι προχειροὺς εὐγενεστέρους παραμυθίας; Ὁ καπνὸς ἐκτός τῆς λήθης τῆς θλίψεως δὲν συνεπιφέρει καὶ τὴν λήθην τοῦ φαρμάκου, οὐτινος ἔδει νὰ γένηται χρῆσις; δὲν ἀποκοιμίζει μετὰ τῆς ὀδύνης καὶ τὴν ἐνεργητικότητα τῆς ψυχῆς, ἥτις δυνατόν νὰ ἐπενέγκῃ τὴν λήθην εἰς νέας τρεπομένη ὁδοῦς;

Ὅπως δὴποτε καὶ ἂν ἐξετάσωμεν τὴν χρῆσιν τῶν διεγερτικῶν, ἐπὶ τέλους συμπεραίνομεν ὅτι δι' αὐτῆς σκοπεῖται ἡ ἱκανοποίησις πραγματικῆς ἀνάγκης, ἡ θεραπεία ἐλλείψεώς τινος, ἰσορροπίας τῆς ὑπάρξεως ἡμῶν: νόσου, θλίψεως, ἐλλείψεως ἰδανικοῦ. Ἀλλ' εἰς τὴν πραγματικὴν ταύτην ἀνάγκην δὲν δυνάμεθα ἄρα γε νὰ παρὰσχῶμεν ἱκανοποίησιν ἀθῶαν καὶ γόνιμον; Νομίζω ὅτι μετὰ σκέψιν οὐδεὶς θ' ἀπαντήσῃ ἀποφατικῶς. Τὰ διεγερτικὰ δὲν εἶνε ἀπαραίτητα, δὲν εἶνε ὠφέλιμα, εἶνε πάντοτε ἐπικίνδυνα. Ἐκ τῆς χρήσεως τῶν μεθυστικῶν ποτῶν προέρχονται αἱ φυσικαί, διανοητικαί, ἠθικαὶ καὶ κοινωνικαὶ ἀνωμαλίαι, ἐξ ὧν δικαίως τρομάζουσι τόσοι νόσοι καὶ ὧν ἀναζητεῖται παρὰ πολλῶν τὸ φάρμακον δυστυχῶς ἐν ἐπιπολαίαις θεραπαίαις, ἕνεκα ἐλλείψεως τὸλμης, ὅπως ἐπιληθῶσιν αὐτῶν τῶν αἰτίων, ἅτινα ἐπιβάλλουσιν ἡμῖν, τόσον βαρεῖαν τὴν τυραννίαν αὐτῶν, ὥστε νὰ ἐπανιστάμεθα μετὰ φρίκης κατὰ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν.

A. K.

[*Ἐπειτα τὸ τέλος:]

ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

κατ' ἐπαγγέλματα

Κατὰ τινὰ ἀρτι δημοσιευθεῖσαν ἀπογραφὴν τῶν ἐπαγγελλμάτων ἐν Παρισίαις, οἱ μὲν μετερχόμενοι τέχνην τινὰ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, προϊστάμενοι ἢ ἐργάται, ἀμφοτέρων τῶν φύλων συμποσοῦνται εἰς 1,263,480, ὑπάρχουσι δ' ἄνευ ἐπαγγέλματος ἄνθρωποι 74,666.

Οἱ εἰς τὸ ἐμπόριον, τὰς τραπεζιτικὰς καὶ μεσιτικὰς ἐργασίας ἀσχολούμενοι εἰσὶ 551,678.

Τὴν τρίτην θέσιν κατέχουσιν οἱ ζῶντες ἐκ μόνων τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν, ἀριθμούμενοι εἰς 230,910, ἐξ ὧν 210,860 εἰσὶν ἰδιοκτῆται καὶ 20,050 συνταξιούχοι τοῦ Κράτους.

Αἱ ἐλευθερίοι τέχνηαι ἐπασχολοῦσιν 186,731 πρόσωπα, ἐκ τῶν ὁποίων εἰσὶν:

66,720 δημόσιοι ὑπάλληλοι.

42,646 κλλιτέχνηαι.

21,821 διδάσκαλοι καὶ καθηγηταί.

18,304 ἱατροί, φαρμακοποιοὶ κτλ.

16,899 δικηγόροι, δικασταί, συμβολαιογράφοι, δικαστικοὶ κλητῆρες.

11,184 ἐπιστήμονες, φιλολόγοι, δημοσιογράφοι.

5,938 μοναχοὶ καὶ μοναχάι.

3,219 κληρικοὶ τῶν διαφόρων δογμάτων.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν σιδηροδρόμων καὶ τῆς ἄλλης συγκοινωνίας ἐν τῇ πόλει δι' ἀμαξῶν, διὰ πλοίων τοῦ ποταμοῦ καὶ τῶν διωρύγων ἐπασχολοῦσι 49,905 ἄνθρώπους, ὧν 1,075 εἰσὶ τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ καὶ τῆς ἀλιείας.

Τέλος ἡ δημοσία δύναιμις (στρατός, χωροφυλακὴ, ἀστυνομία) περιλαμβάνει ἄτομα 34,047, ἐν αἷς συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ ὑπάλληλοι καὶ αἱ οἰκογένεια αὐτῶν. α.—

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΙΝΕΥΜΑ

— Εἰμπορῶ νὰ σοῦ τὸ βεβαιώσω, φίλε μου, αὐτὸς ὁ κ. X* εἶνε ἕνας οὐτιδανὸς, τὸν ὅποιον κανεὶς ἄνθρωπος σεβόμενος ἑαυτὸν δὲν πρέπει νὰ πλησιάζῃ.

— Μπᾶ! αὐτὸ εἶνε ἀπορίας ἄξιον! Ἀμ' αὐτὸς δὲν ἦτον ὁ καλλίτερός σου φίλος τώρα τόσα χρόνια;

— Ἀπ' αὐτὸ λοιπὸν ἔμπορεῖς νὰ συμπεράνης ὅτι ἡ κρίσις μου περὶ αὐτοῦ εἶνε ἡ μόνη ὀρθή.

* *

Ὁ Βολταῖρος ἦτο εἰς τὴν Βασιλίλλην ὅταν παρεστάθη ὁ Οἰδίπους. Ὁ ἀντιβασιλεὺς, ὅστις τὸν εἶχε φυλακίσει, τοσοῦτον ἐθέλχθη ἐκ τοῦ δράματος, ὥστε ἀπέδωκε τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὸν φυλακισμένον.

Ὁ Βολταῖρος ὑπῆγε νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν ἡγεμόνα, ὅστις τῷ εἶπεν:

— Ἔστέ φρόνιμος, καὶ θὰ φροντίσω περὶ ὑμῶν.

— Σᾶς εἶμαι ἀπείρως ὑπόχρεως, ἀπεκρίνατο ὁ Βολταῖρος, ἀλλὰ θὰ παρακαλέσω τὴν ὑμετέραν ὑψηλότητα νὰ μὴ φροντίσῃ πλέον εἰς τὸ ἐξῆς οὔτε περὶ τῆς κατοικίας μου οὔτε περὶ τῆς τροφῆς μου.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Καθ' ὅσον ἡ εὐνοια τῆς τύχης καὶ ἡ περιουσία ἐγκαταλείπουσιν ἄνθρωπὸν τινὰ, ἀφίνοισι καταφανῆ ἐν αὐτῷ ὅλα τὰ ἐλαττώματα, ἅτινα ἔσκεπον καὶ ἀπέκρυπτον ἀπὸ τὰ ὄμματα τοῦ κόσμου.